

Pasen 2018 – Jo 20, 1-9

inspiratie - Frans Mistiaen sj

Medegelovigen,

De klokken van de kerktorens in onze stad hebben de periode van Pasen feestelijk ingeleid. Het evangelie van vandaag toont ons niet enkel de vreugde van Pasen, het toont ons twee bewegingen die ook wij voortdurend ervaren: Op weg naar het graf, op weg naar de dood... en weg van de dood , naar het leven....

Maria Magdalena kon het niet laten nog eens naar het graf te gaan kijken.

Vroeg in de morgen, het is nog donker, keert ze terug naar het gebeurde en ziet dat de steen van het graf is weggerold.

Ook wij zijn soms geneigd dicht bij de dood te verwijlen.

In onze gedachten keren wij regelmatig terug naar de dode punten van ons leven, naar die plaatsen in ons hart die geen echte liefde doorlaten en die eigenlijk geen toekomst bieden.

Soms zijn het onze gevoelens die de eerste viool spelen, zoals bij de wenende Maria Magdalena, zij bleef emotioneel aan de dode Jezus gehecht.

Ook wij kunnen blijven hangen aan overdreven droefheid.

Soms raken we, zoals Petrus, verstart door ons analyserend verstand.

Hij liep naar het graf met ogen die alleen maar uiterlijke dingen wilden controleren en verifiëren en dus niet het echte leven konden zien en geloven, wat Johannes, de door Jezus beminde leerling, wel deed.

Zowel onze verstikkende emoties als onze bevriezende rationaliteit, zuigen mensen naar de dood.

Met Pasen vieren wij dat het nieuwe, de tegenbeweging, op gang gekomen is.

Het is het feest van de overwinning van het leven op de dood.

We worden door God op een andere weg gezet.

Hij stuurt ons altijd opnieuw de andere kant op, weg van het graf, naar het leven, waar Jezus is.

Zo kunnen wij Jezus' aanwezigheid herkennen in heel gewone mensen op onze weg.

Maria Magdalena werd in al haar verdriet aangesproken door een tuinman, die liefdevol om haar bekommerd was en die haar bij haar naam noemde. Dat deed haar herleven.

Hierdoor herkende zij in de tuinman Jezus' aanwezigheid.

Is het niet zo dat ook wij ons aangesproken voelen bij onze naam?

Dan bloeit ons hart open.

Dan wordt onze droefheid en zelfbetrokkenheid doorbroken en vinden wij opnieuw de kracht om de levenden lief te hebben en voor hen verantwoordelijkheid te dragen.

De boodschap die Maria Magdalena kreeg, biedt haar en ons vandaag niet alleen een nieuw inzicht, maar ook een nieuwe opdracht.

'Houd mijn aardse lichaam niet vast!' zegt Jezus,

Ik leef voortaan bij de Vader, die innig van allen houdt.

Dat betekent dat Jezus voortaan op een heel nieuwe manier, zichtbaar en tastbaar onder ons aanwezig wil zijn, in een heel andere lichaam, wat wij noemen Zijn Kerkgemeenschap.

'Ga daar naartoe!' zegt Jezus

'Ga naar mijn broers en mijn zussen! Daar leef ik!" zegt hij tot Magdalena en vandaag tot ons.

Dat betekent dat Jezus op een heel andere manier, zichtbaar en tastbaar onder ons aanwezig wil zijn, niet in het graf van de dood, wel in de levende gemeenschap van zwakke, zondige maar gelovige mensen, die Hem als broers en zussen willen blijven gedenken, beleven, vieren en navolgen.

Vandaag spreekt de Heer tot jou en mij.

Hij zegt ons zoek het niet bij de dood. Blijf niet stilstaan bij de dode punten in je leven, bij de eeltelige plekken van je hart . Deze laten geen liefde door.

Ook voor jou is er steeds weer een nieuwe liefde mogelijk die sterker is dan elke dood.

Zoek de relaties en de gemeenschap op waar die liefde kansen krijgt.

Daar leef Ik, als verrezen Heer.

Daar is voor elk van jullie het echte leven te vinden.

Medegelovigen,

Dat is onze opdracht: door kleine woorden en gebaren boodschappers worden van die hoop, tegen alle wanhoop in,

een boodschap dat er voor elke mens een nieuwe liefde, nieuw leven mogelijk is.

Laten we in plaats van te wenen over het dode in ons eigen hart, mensen aanspreken bij hun naam, om hen te bemoedigen en te brengen tot nieuwe inzet, en zo vandaag de levende christus te vinden in het nieuwe Lichaam van Zijn liefdesgemeenschap.

Met veel eerbied wijs ik hiervoor naar Paus Franciscus. Hij leeft midden de realiteit van onze moderne maatschappij. Hij toont ons zijn beeld van de verrezen Christus... laat ons helen in plaats van moraliseren. Hij droomt over de kerk als moeder, herder en veldhospitaal.

Laat ons de liefde van onze God uitdragen bij allen die wij ontmoeten.

Agnes De Bondt

1 maart 2018